

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Isidori & Tertulliani loca.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

ficat, ut Arabice סָרָבִיל saravilo,
 & græcè σαραβάρα: cum tamen
 σαραβαλα, vel permutatis literis R.
 & L. σαραβάρα, vox sit à סָרָבִיל deducta, quæ à סָרָבִיל, quod tegere
 significat, vestimentum notat exte-
 riūs, quod corpus tegebatur, qualis
 stola matronarum. Braccas sane
 hic intelligere esset invenustum.
 Omnia enim instar nominare
 braccas, ut testimonium sint veste
 à vi ignis mansisse illæsas, quis non
 videt esse ineptum? Quare Σαραβά-
 ρα puto esse vestem fluxam & ta-
 larem qualis est stola matronarum.

Ita docet Isidorus. *Quibusdam au-*
tem nationibus, inquit, sua cuique
propria vestis est, ut Parthis saraba-
ræ. Et statim post: Sarabaræ sunt
fluxa & sinuosa vestimenta de qui-
bis legitur in Daniele: Et sarabaræ
eorum non sunt immutatae. & Pu-
blius, Ut quid ergo in ventre tuo Par-
thi sarabara suspenderunt. Clarius
autem adhuc Tertullianus. Vice-
rat, de Alexandro M. Loquitur, Pal. cap. 4.
Medicam gentem, & victus est Me-
dica veste. Triumphalem cataphra-
tam amolitus, in captiva sarabara
decessit, hoc est assumpsit captivæ

Isid. Orig.
lib. 19.
cap. 13.

ac victæ gentis vestem pro suo habitu triumphali, Sarabara hic minime bracas notare, oppositio triumphalis cataphractæ ostendit, quæ lorricam ex ferro notat. Tum & ea quæ sequuntur. Pictus squammorum signaculis disculptum, textu pillicido tegendo nudavit, & anhelum adhuc ab opere belli, ut mollius, ventilante serico extinxit. Quæ docere possunt sarabara non nisi de stola Medica accepisse Tertullianum. Stolam autem Medicam fuisse vestem fluxam & talarem, quales stolæ matronarum, Xenophon ostendit, qui eam à Medis ad Persas transtulisse Cyrum refert. Itaque elegit σολὴν Μεδικὴν & ipse fere, & ut familiares ea uterentur persuasit. Hæc enim visa ei occultare si quis defectum aliquem haberet in corpore (quod fluxa nimirum & talaris) præterea illa induit pulcherrimos & maximos conspici. Quomodo & ad Medos cum imperio transferat ab Assyriis, qui hunc morem vestis tenuerunt à Semirami de edocti, uti Justinus refert. Igneur brachia ac crura velamentis, caput tiara tegit: & ne novo habitu aliquid

Xenoph.
lib. 8.
de Cyro.

Iustin.
l. x. c. 20.

aliquid occultare videretur, eodem ornatu & populum vestiri jubet: quem morem vestis exinde gens universa tenet. Scilicet Semiramis, quæ se pro uxore Nini, filium, pro feminâ, puerum simulabat, ut sexum facilius mentiretur, nec fraus deprehendi posset, tunicam longam & manuleatam induit, quæ non tantum pectus & humeros, sed etiam brachia & crura velaret, qualem vestem Assyrii, & postea Medi, ac deinde Persæ gestarunt, & σολὴν βαρβαρικὴν, σολὴν Μεδικὴν, & σολὴν Περσικὴν vocant prisci scriptores, & nunc etiam gestant isti populi, uti illi norunt, qui mercatores Persas, & ex Oriente alios, Amstelodami viderunt. Sollicitavit quidem hunc Justini locum maximus Salmasius, & pro *velamentis* Salm. ad ex fide MSS. codicum reposuit *Ælii Lampr.* *Alex. Sev.* *cap. 4o.*
calceamentis, & explicavit fascias crurales & feminales. Sed ὁ πάνω hic mihi lapsus videtur. Est enim retinenda vulgata lectio, neque de fasciis cruralibus exponendus locus. *Velamenta* Justinus alibi pro Iust. lib. 2, veste dixit. *Priusquam*, inquit, ad cap. 1. *versus calorem vel frigus velamenta corpo-*